

100 Năm Tin Lành Truyền đến Việt Nam

CHÚA LÀM VIỆC LỚN

Công vụ 8:1-8. Câu gốc. [Thi 126:3](#)

Đức Giê-hô-va đã làm cho chúng tôi nhẽng viẽc lĩn;

Nhĩn đĩ chũng tĩi vui mĩng.

- Hội thánh, đời sống ước ao Chúa làm cho mình việc lớn.
- Phương cách của Chúa. *Thiên 126:5,6.*
- Hãy xem Hội thánh đầu tiên. *Công vụ 8:1-8*

1. Thử thách lớn. c1,3.

- *Saulơ ưng thuận.* Tưởng “*thừa thắng xông lên*”

- *Hội thánh gặp cơn bắt bớ dữ tợn.*

Ma quỷ tấn công Hội thánh đang phát triển, nhưng Đức Chúa Trời dùng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến ĐCT, công việc của Ngài. Bất cứ sự bách hại nào cũng có chương trình của Chúa.

Khi Hội thánh Giêrusalem được phước bình an, một số người gia nhập với nhiều mục đích khác nhau, một số người đòi hỏi quyền lợi hơn là mục đích. Thử thách là cơ hội nhận ra đúng mục tiêu đúng. Chắc hẳn một số người bị lui đi khi thử thách đến, một số khác xác định mục tiêu đúng, đó là kế hoạch của Đức Chúa Trời trước khi dùng họ cho chương trình đem Tin Lành đến nhiều nơi khác.

2. Tập rèn lớn. c1b.

- *Trừ ra các sứ đồ.*

*Các sứ đồ ở lại Giêrusalem, có sự khác hơn lúa trong vườn Ghết-sê-manê “*hết thấy đều bỏ Ngài mà trốn đi*”,

*Hội thánh ở Giêrusalem có một số người mới tin,

*Các sứ đồ cũng cần được tập rèn sống giữa bắt bớ. Đạo Chúa “Đạo phi kinh nghiệm, bất năng truyền” vì vậy họ cần

kinh nghiệm quyền năng trong bắt bớ để lời giảng có thực nghiệm.

- *tín đồ phải chạy tan lạc.* Các tín đồ cũng tập rèn hoàn cảnh mới, ở tại Giêrusalem ai nấy được đầy đủ, tạo cuộc sống mới thật là khó khăn, không nhà cửa không ruộng đất, nhất là họ cần học sống với người Samari thành phần bị khinh. Họ học tôn trọng và yêu thương mọi người được Chúa dựng nên, là đặc tính phải có của người hầu việc Chúa.

Giêrusalem là Hội thánh đầu tiên là trung tâm, các sứ đồ như ban lãnh đạo tổng hội, người chạy đi kẻ ở lại cũng là trong ý và chương trình tốt lành của Ngài. Đây cũng là kinh nghiệm Hội thánh Việt nam. Người ở lại kẻ ra đi trong chương trình của Chúa.

Người đi cũng sống trong hoàn cảnh mới, người ở lại cảnh vẫn cũ mà bao thay đổi. Ai ai cũng tập rèn.

[Rôm 5:1-5](#) ¹ *Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, ² là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn nầy là ơn chúng ta hiện đương đứng vững; và chúng ta **khoe mình trong sự trông cậy về vinh hiển Đức Chúa Trời.** ³ Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng **khoe mình trong hoạn nạn** nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, ⁴ sự nhịn nhục sanh sự **rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy.** ⁵ Và, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta.*

Quan trọng không phải là ở đâu, mà là làm gì trong chương trình của Chúa.

[ICôr 13:12](#) *Ngày nay chúng ta xem như trong một cái gương, cách mập mờ: Đến bấy giờ chúng ta sẽ thấy hai mặt đối nhau; ngày nay tôi biết chưa hết: Đến bấy giờ tôi sẽ biết như Chúa đã biết tôi vậy.*

3. Thương yêu lớn. c2

- *mấy người tin kính.* Thương yêu nhau ra từ sự tin kính Chúa

- *chôn xác, than khóc người quá bội.* Bày tỏ cho kẻ bắt bớ

Ê-tiên bị chết vì có giảng Tin lành, những tín đồ Tinlành là mục tiêu tiếp theo, dấu vậy tín hữu nhóm lại quanh xác Ê-tiên là công khai xưng mình là tín đồ Cúa Giêxu, họ không đối đầu kẻ quyền lực, chỉ bày tỏ tình yêu thương. Sự công khai đúng với người tuận đạo. Tình thương Thiên thượng, xảy ra sau sự tin kính.

Chỉ có trong hoạn nạn, mỗi người mới nhận ra sợi dây vô hình ràng buộc mọi người lại với nhau.

[Giăng 11:35,36](#) ³⁵ Đức Chúa Jêsus khóc. Người Giu-đa bèn nói rằng: Kìa, người yêu La-xa-rơ là đường nào!

4. Truyền giảng lớn. c4

- *những kẻ*. mọi người trở nên chứng nhân
- *nơi này, nơi khác*. trước ở Giêrusalem, giờ ở đâu cũng nói.

- *Truyền giảng đạo Tinlành*. Ai này biết mục đích đời mình

Sự thành công truyền giảng là mọi người ý thức trách nhiệm về mọi người tin Chúa, không riêng ai.

Truyền giảng bất cứ đi đến đâu, ở nơi nào họ đến. Giống như “*cây bị gió hát tung, trái bị vắng xa*”.

5. Tăng trưởng lớn. c5 về người, về địa phận và về mục đích.

- *Philíp cũng vậy*. người thứ 2 sau Êtiên được đẩy lên
- *xuống trong thành Samari*. 1:8. biết ý Chúa trong thử thách

- *giảng về Đấng Christ*. thật biết Chúa, giúp người khác biết.

*Sự tăng trưởng bắt đầu từ đời sống cá nhân.

*Kể tiếp sự tăng trưởng phạm vi hầu việc, và sau nữa sự

*Tăng trưởng hiểu biết về Chúa để đáp ứng nhu cầu nói về Chúa.

6. Tìm kiếm lớn. c6

- đoàn dân “*nghe*” người giảng. Sự tìm kiếm cần yếu.
- “*thấy*” phép lạ người làm. Sẽ thấy được việc Chúa làm.
- “*đồng lòng*” lắng tai nghe người nói. Sự Hiệp một căn bản.

Chúng ta đang tìm kiếm điều gì trong Hội thánh Đức Chúa Trời. Sự tìm kiếm đúng dẫn đến sự ban cho lớn. Bài giảng trước, cuộc đời là hành trình đi tìm kho báu, kế hoạch đường lối Hội thánh cũng vậy chỉ đến đích khi đi đúng ý định thành lập Hội thánh của Đức Chúa Trời.

Hội thánh mới tại Samari, trước hết họ tìm kiếm lời Chúa, “*đức tin đến bởi sự người ta nghe, và người ta nghe khi đạo Đấng Christ được rao giảng*” có đức tin thì có “*thấy phép lạ*” xảy ra. Thế giới được dựng nên bởi lời phán Đức Chúa Trời. Thế giới thuộc linh cũng vậy. Và kết quả thứ ba là “*đồng một lòng hiệp một ý*”.

7. Thực hiện lớn. c7

- *tà ma kêu lớn mà ra khỏi*. Sự kinh hãi của quyền tối tăm.
 - *kẻ bại, què được chữa lành*. Sự tháo chạy từ lớn đến nhỏ
- Sự rúng động quyền của sự tối tăm, cửa âm phủ lung lay. Sự đắc thắng của Hội thánh không phải là sự tránh né, sự phòng thủ trước quyền lực của sự tối tăm, mà là sự lung lay tận gốc rễ của quyền lực ấy.

8. Thành vui lớn. c8

- *tại cơ đó*. Vì những việc đã xảy ra ở trên.
- *trong thành được vui mừng khôn xiết*.

Kẻ khốn khổ mang lại niềm vui không thể thuật tả hết, cho người khác. Đó là quyền năng của Tinlành. Sức sống của Tinlành không ở hoàn cảnh mà ở nội tâm. Thế gian có thể làm cho họ thay đổi chỗ ở nhưng không thay đổi mục tiêu, có thể làm đau đớn thể xác nhưng không hề tràn lấn tâm linh, vì vốn là nơi ngự của Chúa rồi.